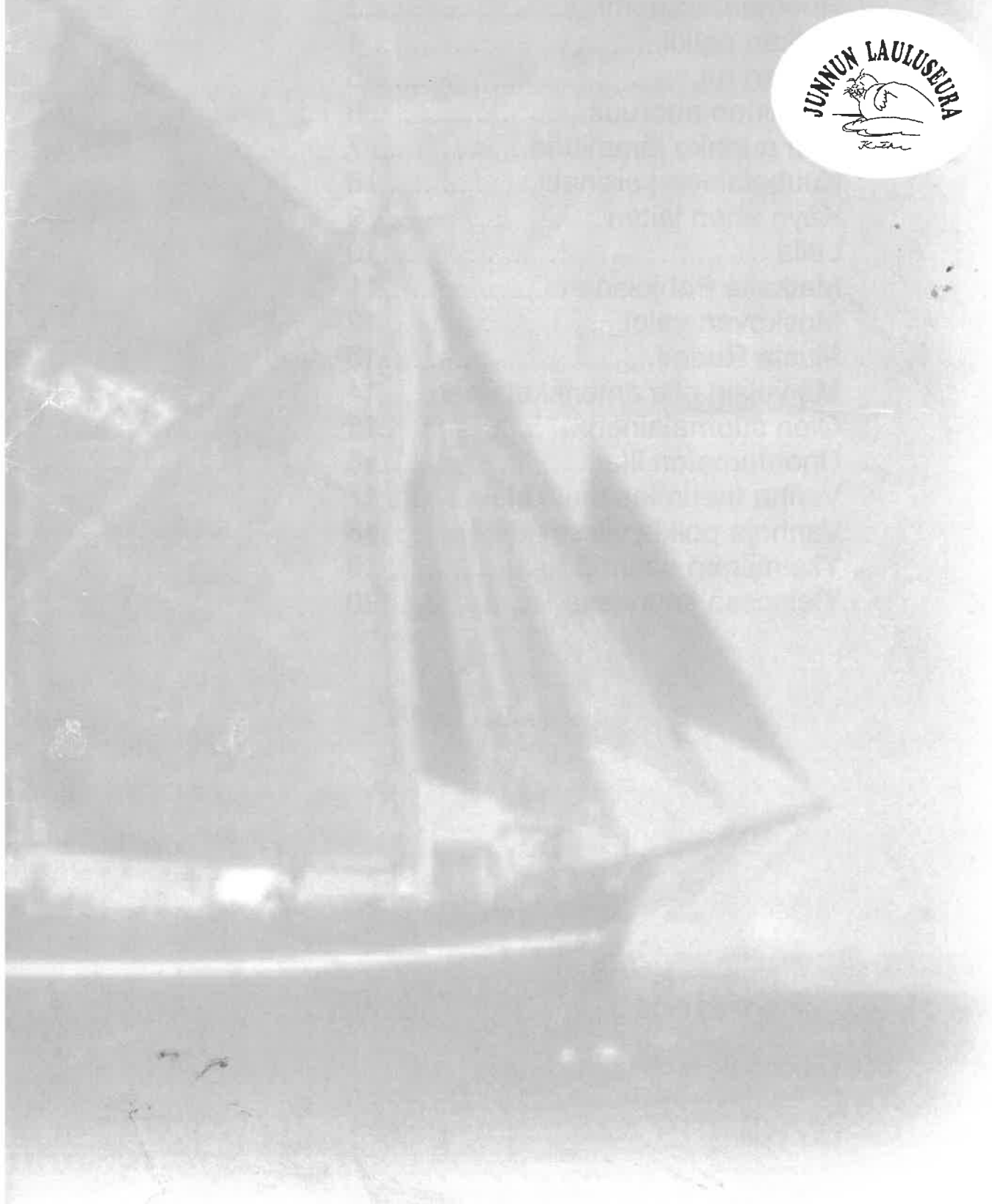

RISTEILYLÄULUJA

Albatrossi	1
Elämää ja erotiikka.....	2
Huomenta Suomi.....	3
Kotkan poikii.....	4
Kotkan ruusu.....	5
Kultainen nuoruus	6
Kun aurinko lämmittää.....	7
Kuubalainen serenadi.....	8
Käyn ahon laitaa.....	9
Leila.....	10
Matkalla Pohjoiseen.....	11
Moskovan valot.....	12
Musta Rudolf.....	13
Mä voisin olla amerikkalainen.....	14
Olen suomalainen.....	15
Unohtumaton ilta.....	16
Vanha merimies muistelee.....	17
Vanhoja poikia viiksekkäitä.....	18
Yksinäinen saarnipuu.....	19
Yleisessä saunassa.....	20

ALBATROSSI

J. Vainio

Nään vanhan Tornatorin yhä vielä mielessäin,
kun sillä silloin matkaan lähdit, lapsuusystävään.
Niin jäi koulu kesken sulla, piti mun myös mukaan tulla,
mut vanhempien käskystä mä kotirantaan jäin.
Sun lähtöäsi seurasin mä päässä laiturin,
me viisitoistavuotiaita oltiin kumpikin.
Sinä pidit oman pääsi, säädit itse elämäsi,
koit nuorena sen kaiken, mistä turhaan uneksin.

Albatrossi, joka lepäämättä liittää,
se sinun sielusi on juuri kukaties.
Taivaan sinessä saat vapaana sä kiittää,
lapsuustoverini, vanha merimies.
lapsuustoverini vanha merimies.

Sä Tornatorin matkassa näit Riion kuumat yöt
ja tutkit tarkkaan kauniit Honolulun kaislavyöt.
Minä jatkoin lyseossa, sitten kunnanvirastossa,
ei kutsumuksen mukaan satu jokaiselle työt.
Ja töiden jälkeen yhä useammin iltaisin
mä kapakassa istuin, lasin pohjaan tuijotin.
Miksen lähtenyt sun mukaan, mua ymmärrä ei kukaan,
mä elämältä olin odottanut muutakin.

Albatrossi, joka lepäämättä liittää...

Sain kuulla, että Tornator jo romutettu on,
mä itse tunsin kokeneeni saman kohtalon.
Eipä ollut virkaa enää, tumma puna peitti nenää,
ja rannalla mä yksin istuin nousuun auringon.
Kun lähelleni näin mä naurulokin kaartavan,
niin tiesin, että jotakin nyt vihdoin oivallan:
siinä sielu on sen miehen, jonka työ jää puolitiehen
ja joka kaiken rakentaa vain varaan unelmain

Mut albatrossi, joka lepäämättä liittää,
se sinun sielusi on juuri kukaties.
Kerran lailla sen saan vapaana myös kiittää,
jos teen työni kuten vanha merimies.
Jos teen työni kuten vanha merimies.

ELÄMÄÄ JA EROTIKKAA

J.Vainio

Mun isä uransa loi kyläkauppiaana,
hän tunsu ihmismielen piilotajunnan.
Kun lähdin maailmalle ylioppilaana,
niin isä ohjeen antoi yhden ainoan.
Hän sanoi: "Elämää ja erotiikkaa, unohtaa ei saisi milloinkaan,
sillä kaikki muu on pelkkää retoriikkaa!"
Mut mä tuumin, että puhu sinä vaan.

Mä tuln Helsinkiin ja aloin opiskella,
ei koskaan aikaa ollut iltarientoihin.
Yökaudet kirjojani tutkin hartaudella,
Sain seinänaapuriksi ikiteekkarin.
Hän lauloi: "Elämää ja erotiikkaa, unohtaisi en mä milloinkaan!"
Mutta minä painoin kaaliin botaniikkaa,
ja mä tuumin, että kaikki aikanaan.

Vain kerran isä kävi luonain Helsingissä,
kun minut metsämaisteriksi vihittiin.
En ymmärtänyt miksi silmät kyynelissä
hän vahvoin käsin tarttui mua harteisiin
ja sanoi: "Elämää ja erotiikkaa, unohtaa et saisi kuitenkaan.
Tää on totuus ja se koskee joka iikkaa,
sen kun saisin sinut vielä oppimaan!"

Oon pian akateemikko jo kumarainen
ja alan aavistella, mistä ilman jäin.
Kun ikiteekkari, tuo Oiva Piirakainen
se sen kun nuortuvan vain näyttää päivittäin,
hän laulaa: "Elämää ja erotiikkaa, luotiin meidät opiskelemaan!
Elämää ja erotiikka
täällä unohtaa ei saisi milloinkaan.

Elämää ja erotiikka
luotiin meidät opiskelemaan
elämää ja erotiikka
täällä unohtaa ei saisi
unohtaa ei saisi milloinkaan!

HUOMENTA SUOMI

Matti Esko

Ajan yössä, tulen tuolta kaukaa
Silmät turtuu, selkää kolottaa
Uinuu Putaa, Konginkangas, Laukaa
Yössä kylän läpi jyrään, melkein nolottaa
Kun toiset nukkuu vuoteessaan, mä usvaa putkeen panen vaan.
Kumi laulaa, ääni on se työn.
Rekka vetää niin kuin viimeistään, mä tutun taukopaikan nään
Ja siellä juustosämpylän vain syön.

Hei huomenta Suomi, hyvin pyyhkii
Sun poikas valvoo taas ja ahkeroi
Herrat Helsingissä laman alla nyyhkii
Minä tein sen minkä aikamies vain voi

Tutun turbon vihellyksen kuulen
Äänellään se mielen kohentaa
Ujellus kuin rajun myrskytuulen
Sitä desibelipellet koittaa ohentaa
Kun toiset nukkuu vuoteessaan, mä usvaa putkeen panen vaan.
Kumi laulaa, ääni on se työn.
Rekka vetää niin kuin viimeistään, mä vihdoin määränpääni nään
Ja rahtikirjat tiskille taas lyön.

Hei huomenta Suomi, hyvin pyyhkii ....

Ajan yössä, tulen tuolta kaukaa
Silmät turtuu, selkää kolottaa
Uinuu Putaa, Konginkangas, Laukaa
Yössä kylän läpi jyrään, melkein nolottaa
Kun toiset nukkuu vuoteessaan, mä usvaa putkeen panen vaan.
Kumi laulaa, ääni on se työn.
Rekka vetää niin kuin viimeistään, mä tutun taukopaikan nään
Ja siellä juustosämpylän vain syön .

Hei huomenta Suomi, hyvin pyyhkii
Sun poikas valvoi taas ja ahkeroi
Herrat Helsingissä laman alla nyyhkii
Minä tein sen minkä aikamies vain voi
Minä tein sen minkä aikamies vain voi

KOTKAN POIKII ILMAN SIIPII

Säv. ja san. J. Vainio

Rannalla istuimme, haitari soi, aalto löi liplattaen.
Mistä mä haaveilin, muistaa en voi, olin vain onnellinen.
Varmaa on vain, että haaveeni nuo
täyttyneet milloinkaan ei.
Kuinka nyt kaipaankaan ystävain luo
kohtalo kauas kun vei.

Kotkan poikii ilman siipii
maailman myrskyt keinuttaa.
Taakse jäivät nuoruuspäivät
takaisin ei niitä saa.
Laulut tuulen nuo vain kuulen
enkä tiedä kauniimpaa.

Hiljainen haitari muistoja vaan pöytään soi yksinäisen.
Muutoin en tässä mä istuisikaan, ellen ois muukalainen.
Ystävä seuraani hetkeksi jää,
vaikka oot tuntematon.
kerran mun purjeeni tummuneet nää
olleet myös valkeat on.

Kotkan poikii ilman siipii...

Ystävä kuuntele kumppaninain aivan kuin mainigit sois,
Yössä kuin laivat me kohtaamme vain, kunnes taas liu'umme pois.
Kenties mä jollekin kertoa saan
särkyneet toiveeni mun
kauaksi siivet ei kantaneetkaan
poikasen haavoitetun.

Kotkan poikii ilman siipii...

KOTKAN RUUSU

Helvi Mäkinen

On ilta, tähdet syttyy loistamaan,
vesi musta laitureihin loiskuaa.
Taas vartoo satamassa kulkijaa
yön riemut, oottaa poika ottajaa.

Tule myötä, tähdet syttyy tuikkimaan,
tule myötä, soitto herää pauhaamaan.
Taas laulu raikuu, viinimaljat kuohuaa,
taas Kotkan ruusu oottaa poimijaa.

Ken lähtee seurakseni tanssimaan,
kai hetken lohtu pikarista sallitaan.
Jos lemmen tahdon sulle lahjoittaa,
saat Kotkan ruusun hetkeks omistaa.

Tänä yönä onni suosii rohkeaa,
tänä yönä lempi tarjoo hehkuaan,
tänä yönä hurmaa huulet antaa kuumintaan.
Hän, Kotkan ruusu puhkee kukkimaan.

Ei välttä kohtalooan rohkeinkaan.
Oot kohtaloin mulle, poika kaukomaan.
Tule myötä, kapakassa tanssitaan.
Tule myötä, poika, Kotkan satamaan.

KULTAINEN NUORUUS

Kullervo Linna

Lapsena tuntenut murheita en,
riemuja vain kohdata sain.
Siksi kai aika tuo onnellinen
säilyykin muistelmissain.

Ei kultainen nuoruus jää unholaan,
vaan muistoissain jälleen sen luoksein saan.

Päivinä nuoruuden onnellisen
kohdata sain rakkahimpain.
Hetkeä tuota ma unhoita en,
muistoissain säilyy se ain!

Ei kultainen nuoruus..

KUN AURINKO LÄMMITTÄÄ

Säv. ja san. Juha Vainio

Kaupasta läskiä tillaamaan, en kykene mä ilman hintaa,
täytyypä tyytyä grillaamaan, vain rannalla ihmisen pintaa.
Konkurssi kolkuttaa portilla, haastemies heittelee kortilla,
vaan on äijä tää tässä kuin tortilla,
kun tuo aurinko lämmittää.

Silmät suljen, lipuu elämäni paatti.
Omiansa perii vaimon advokaatti,
siitä huolimatta nautin ilman käteistä
mä kesäpäivän säteistä.

Naapuri huutelee tontillaan: -Hei tule, saunakaljat tarjoon!
Helteessä möyrii se kontillaan, pois viileän vaahteran varjoon.
Mulla ei ruokaa, ei juomista, mutta en aattele huomista,
olen muuan vain Luojamme luomista,
joita aurinko lämmittää.

Silmät suljen, lipuu elämäni paatti,
hyvin säädetty on iso termostaatti.
Unelmissain ryysyt nakkaan palmun juurelle,
uin ulapalle suurelle.

Naapuri tolpileen ponnahtaa ja lonkerot kaivosta troolaa,
sitten puun alle taas onnahtaa ja kesälle kanssani skoolaa.
No kukapa jaksaiskaan jalkeilla, maataan vaikk nahka vois halkeilla
harvan kerran kun täysillä palkeilla
noin tuo aurinko lämmittää.

Silmät suljen, lipuu elämäni paatti,
kipparina sosiaalidemokraatti,
mut en mieti sitä, kuka vastaa laivasta
kun katson sinitaivasta.

Silmät suljen, lipuu elämäni paatti,
aidan takaa huutaa kaljamesenaatti:
-Näin on kesä aina parhaimmillaan tämmöstä
kun on vaan makuulla ja taivaan takuulla
saa oman osan kaukolämmöstä!

KUUBALAINEN SERENADI

San. Unto Koskela

Me tulimme kapakasta kai hiukkasen horjuen,
oli lähtömaljoja juotu ja yö oli ihmeellinen.
Joku huomasi sattumalta, se oli kai Watkinson,
että serenadi sulle ihan velvollisuutemme on.

Ja kolmisiin seisahduimme me alle sun akkunas,
ja punaisen lampun näimme me palavan huoneessas.
Ah – muistan – ympärillä oli ihana Kuuban yö,
ja nuorena hehkuvana, joka ainoa sydän lyö.

Me muistimme kuuman poves ja keinuvan vartalos,
ja jokainen huulillansa tuns vielä sun suutelos.
Ja me kaipasimme jälleen sinun nauruas solisevaa.
Voi miksi on jätettävä tämä ihanain öitten maa!

Tom lauloi murheellisesti ja säesti Watkinson.
Minä nielin kyyneleitä, olin kovasti onneton.
Niin, rakastin sinua silloin ja rakastan vieläkin,
ja sun punainen sukkanauhas on aarteeni kallehin.

Sinä avasit ikkunasi ja kummasti hymyillen
sinä pudotit jokaiselle tulipunaisen kukkasen.
Ja me itkimme haikeasti ja horjuimme satamaan.
Ah, Kuuban helmi, sua en unohda milloinkaan.

KÄYN AHONLAITAA

(Säv. & san. J. Vainio)

Järjestelmä tarpeeksi on mua lypsänyt.
Luulen, että aika alkaa olla kypsä nyt.
Tulkaa viekää sitten vaikka tuhkat pesäsätä,
Mut' minä nautin kesästä.

Käyn ahon laitaa
Minä ilman paitaa.
Ei estä kukaan kun matkaa teen.
Vain suvituulen
Minä kutsun kuulen.
Se ottaa mukaan mun uudelleen.

Viranomaiset saa mua turhaan etsiä.
Vielä riittää sentään jonkin verran metsiä.
Enkä välitä mä kuulla yhtään uutista
Sen Raatikaisen tuutista.

Käyn ahon laitaa...

Siellä missä käki vielä kehtaa kukkua,
Siellä sammalvuoteella on hyvä nukkua.
Kahila ei laula, eikä höyry selosta.
Mä nautin hiljaiselosta.

Käyn ahon laitaa...

Elämä tää on vain sattumalta saatua,
Mutta stressin uhrina ois synti kaatua.
Hetkeäkään heiluisi en täällä hengissä
Mä kiiltonahkakengissä.

Käyn ahon laitaa...

Hiljaa vaeltaen tahdon sinne ehtiä
Missä ilmesty ei joutavia lehtiä.
Hoitakaa te uskolliset hyvin sorvia.
Jo näkyy hiirenkorvia.

Käyn ahon laitaa...

LEILA

Georg Malmstén

Konsaan ei jää unhohon
tuo armas nuoruusaika,
yksi sana mull' aina on
kuin suuri lemmentaika:

Leila, Leila, Leila, lempiystävään,
Leila, Leila, Leila,
kautt' aikain säilyt sydämessäin.
Näin yhä vuosien takaa
sun tenhos onnea jakaa.
Leila, Leila Leila,
sävel soi syömmessäin

Ruusunhohde poskillas
kuin kuulto iltaruskon,
huomenhurma huulillas
loi mulle lemmenuskon.

Leila, Leila, Leila,
lempiystävään,
Leila, Leila, Leila,
kautt' aikain säilyt sydämessäin.
Oon sua lempinyt salaa,
tuo aika mielehen palaa.
Leila, Leila, Leila,
sävel soi syömmessäin.

MATKALLA POHJOISEEN

Säv. ja san. J. Vainio

Kauheessa kiireessä Kaamasen tiellä, lähteellä Masa joi kauhasta,
sillä sen täytyi taas kapseli niellä, kun vaivasi niin eturauhasta.
Matsonni lausui: "On lahonnut kölisi!" Ikämiesryhmä tää pirssissä mölisi,
sitten jo mentiin ja penkka vain pölisi, matkalla pohjoiseen.

Mies kun tulee tiettyyn ikään,
niin ei sillä pelaa mikään.
Sen näkee peilistä, on kaikki eilistä.
Jo vain me kimpassa tuumattiin.

Kauheat mutkat on Kaamasen tiellä, paljolti liikennepainetta.
Nuorgamin Jouni kun myymässä siellä, on kuulua potenssiainetta.
Numminen ajoi ja otettiin snapsia, harottiin otsalta harvoja hapsia.
Muisteltiin mitenkä tehty on lapsia, matkalla pohjoiseen.

Mies kun tulee tiettyyn ikään,
niin ei sillä pelaa mikään.
Sen näkee naamasta, kun lakkaa saamasta.
Jo vain me kimpassa tuumattiin.

Kauhea kauppa käy Kaamasen tiellä. Kohta on poroista puutetta.
Ellei se lääkintöhallitus kiellä, pois Jounilta potenssiuutetta.
Numminen kehui vaan kuntoa ehoa. Sanoi, "ett ihme jos ei tämä tehoa."
Sarven kun satoi hän keskelle kehoa, matkalla pohjoiseen.

Mies kun tulee tiettyyn ikään,
niin ei sillä pelaa mikään.
Mutt näkee Masasta, on nyt niin tasasta.
Jo vain me kimpassa tuumattiin.

Mies kun tulee tiettyyn ikään.
No, älä ole milläsikään.
Nyt päästiin naisista ja painajaisista.
Jo vain me kimpassa tuumattiin.

MOSKOVAN VALOT

säv. T. Hrennikov, suom.san. P. Salonen

Sinut kerran löysin ystäväin
kuljit hetken yössä vierelläin
silmäs mua katsoi niin
kutsui lemmen haaveisiin
ja meille loisti valot moskovan
silmäs mua katsoi niin
kutsui lemmen haaveisiin
ja meille loisti valot moskovan

Vaan aamun tullen sinut kadotin
pois kun sammui valot kaupungin
sanoit hiljaa näkemiin
lyhdyn alla erottiin
nyt sua näenkö enää milloinkaan
sanoit hiljaa näkemiin
lyhdyn alla erottiin
nyt sua näenkö enää milloinkaan

Yhä etsin yhtä ikkunaa
näen niitä monta miljoonaa
kuljen iltaan tummuvaan
valot kertoo muistojaan
ja tiedän en voi sua unhoittaa
kuljen iltaan tummuvaan
valot kertoo muistojaan
ja tiedän en voi sua unhoittaa

MUSTA RUDOLF

san E.A. Karlfedt, säv. R. Norrby

Näin laulaen meriä kulkee,
Mies tumma kuin tropiikin yö.
Hän syliinsä tyttöjä sulkee,
Se hetki kun hänelle lyö.

On mielessä etelän kukka
Ja kirsikanpunainen suu.
Jäi kauaksi tuo tummatukka,
Mi kuiskasi: "I love you."
(2x)

Tää laiva meriä kiittää
Kai vuosia monia viel'.
Sun luokses' mun aatoksein liittää,
Mua ootathan tyttöni siellä!

Oi, missä on etelän kukka,
Ja kirsikanpunainen suu?
Oi, missä on tuo tummatukka,
Mi kuiskasi: "I love you."
(2x)

Syysmyrsky kun merellä pauhaa,
On kuvasi ain' mielessäin.
Sun silmäs' ei mulle suo rauhaa,
Siks' kuiskaan mä yhäti näin:

"Mä saavun, oi etelän kukka,
Vaikk' matka ois' viimeinen tää.
Sun luoksesi, oi tummatukka,
Mä ainiaaks' kohta kai jään!
(2x)

MÄ VOISIN OLLA AMERIKKALAINEN

Säv. ja san. J. Vainio

Kun savolaiset lähti Amerikkaan,
niin meidän ukkovaari junasta jo erehtyi,
ja sitten meni viimeistäänkin vikkaan,
kun hän satamassa kymiläiseen naiseen perehtyi.

Jälkeen jääneitten jälkeläinen
minä oon, kun niin kohtalo soi.
Taustani on korjaamaton,
muuksi en muuttua voi.

Mut voisin olla amerikkalainen,
jos vaari tinkinyt ois mielihaluistaan.
Nyt Thompson oisin enkä Tuppurainen,
siellä suurenmoista nauttia ois arvokaluistaan.

Jälkeen jääneitten jälkeläinen...

Jos oisin aito amerikkalainen,
mun vesipatjan lakanat ois usein sekaisin.
Vain Hiltonissa kahviaamiainen,
sitten repisin taas tuohta kahvoista Las Vegasin.

Jälkeen jääneitten jälkeläinen...

Niin savolaiset länteen kuljetettiin,
miks olla en vois siellä yksi heidän jengistään?
Kun päällysmiehet hyppää chevrolettiin,
illoin highwayn pinta sulaa heidän countrysvengistään.

Jälkeen jääneitten jälkeläinen
minä oon, tokko muutakaan voin?
Taustani on korjaamaton,
joskus mä vain unelmoin.

OLEN SUOMALAINEN

suom.san. Rauli Reiman

Voi jospa tietäisivät maailmalla,
Nyt mitä voikaan olla taivaan alla,
On täällä kansa, jonka kyyneleistä aikaan saisi aika monta valtamerta
On täällä monta yksinäistä, mutta
Niin paljon kiellettyä rakkautta,
Nyt etten siitä riitä kertojaksi taulut eikä ikävöivät lemmenlaulut,
On täällä elämä raskasta työtä
Ja siinä harvemmin on onni myötä,
Sen tietää vain yksin suomalainen

On pohjantähden alla
Tää koti mulla mainen,
Mä elämästä laulan,
Sillä oonhan suomalainen
Mä rakkaudesta laulan,
On siinä mies ja nainen
Pohjantähden alla,
Elää suomalainen

On tässä maassa itsepäinen kansa,
Ystävät jos pitää toisistansa,
Ei siinä erottaa muu silloin voi kuin yksin kuolema ja virkavalta vain,
Me käymme vastamäkeen sielu surren,
Mutt' siitä nousemme hammasta purren,
Me mutkan jälkeen käymme mutkaan nähdäksemme,
ettei kannattanutkaan
On täällä elämä raskasta työtä,
Ja siinä harvemmin on onni myötä,
Sen tietää vain yksin suomalainen.

kertosäe

kertosäe

UNOHTUMATON ILTA

Säv. Solovjev-Sedov V. Pavlovic, suom.san. K.Solanterä

Metsässä ei liikahda lehtikään.
On kuin luonto kuollut jo ois
Kuinka kaunis on illan hetki tää,
rusko päivän kun haipuu pois
kuinka kaunis on illan hetki tää,
rusko päivän kun haipuu pois

Niin kuin hopeaa kalvo virran on,
kun sen ylle noussut on kuu
vielä lumoa laulu lohduton,
yli virran mi kantautuu
vielä lumoa laulu lohduton,
yli virran mi kantautuu

Päivä kohta koittaa ja laskee kuu,
lumous ei haihdu vaan
Vaikka unhoittuis multa kaikki muu,
tämä ilta ei milloinkaan
Vaikka unhoittuis multa kaikki muu,
tämä ilta ei milloinkaan

VANHA MERIMIES MUISTELEE

Säv. W. Ringstrand - R. Westling, suom.san. Ari Saami-

Hän oli maata monta nähnyt,
Oli itää ja etelää,
Oli synnyinmaa unhoon jo jäänyt,
Ei tuntenut ikävää.
Hän oli kaikissa laivoissa tuttu,
Oli niissä kuin kotonaan,
Hän oli seilannut tyynet ja tuuliset veet
Niin kuin mies konsanaan.

Mut sitten sattui laiva kerran
Idän satamaan saapumaan,
Sitä katseli hän hetken verran
Oli tuttu se muodoltaan.
Syömmessä silloin niin kummasti liikkui,
Lipun oman kun nähdä hän sai,
Oli värit sen vaalenneet,
Harmaat ja haalenneet,
Vaan tutut kai.

Tervehdys saapui sieltä kaukaa,
Hänen rakkailta rannoiltaan.
Hän muisti taas pitkästä aikaa
Tuon armahan syntymämaan.
Siell' oli rannalla mökki niin harmaa
Alla tuuhean petäjäpuun.
Silloin kyyneleet poskille vierimään sai
Ja hän unhoitti kaiken muun.

VANHOJA POIKIA VIKSEKKÄITÄ

Säv. ja sanat Juha Vainio

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
Istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Huuliharppuaan soittaa, ja norppa
Nousee pinnalle pärskähtäen.
Aallon alla se suunnisti soittajan luo,
Sille tuttua tutumpi on sävel tuo.
Laulu kertoo näin mitä on yksin kun jää,
Hyvin hylje sen ymmärtää.

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä,
Maailma houkutti pois morsion.
Vanhoja poikia viiksekkäitä
Mies sekä hylje kumpikin on.

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
Sinne elämän toveri tahtonut ei.
Yksin Nestori jäi kuten norppa,
Myös sen kumppanin kohtalo vei.
Suuri Saimaa mut sata on hylkeitä vaan,
Kohta jäljellä ei ehkä ainuttakaan.
Huuliharppua soittelee Miikkulainen,
Yksi ymmärtää kaipuun sen.

kertosäe

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
Istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Lepokivellään iäkäs norppa
Katsoo ystävää ymmärtäen.
Suuri Saimaa mut naista sen rannoilta vaan
Ei näin tuuliseen saareen saa asettumaan.
Kuten norpan, on määrä myös Miikkulaisen
Olla sukunsa viimeinen.

kertosäe

YKSIÄINEN SAARNIPUU

Säv. ja sanat J.Vainio

On keskellä meren selkää
Luoto armoilla aallokon
Sinne lintukin pesiä pelkää
Tyrsky lyö yli kallion
Miten sattuikaan sinne juurtumaan
Yksinäinen saarnipuu
Paikkaan sellaiseen johon kyennyt
Ei elollinen mikään muu

(Miten sattuikaan
sinne juurtumaan
yksinäinen saarnipuu)

Yksinäinen saarnipuu

Vaan jostakin tuuli tuonut
Saarnen siemenen sinne on
Miksi luonto lie oikkunsa luonut
Päälle laakean kallion
Se on kasvumaa johon istuttaa
Ihminen ei mitään vois
Kukaan siksi ei arvaa kitkemäänkään
Mennä sieltä mitään pois

Kun siemenen tuuli kanto
Otti pienen, mut' vahvimman
Kasvupaikan tuon karuimman antoi
Koska puun uskoi juurtuvan
Luojan tehtävää täyttää tärkeimpää
Yksinäinen saarnipuu
Oottaa hetkeä, jolloin rantalehdot
Kuolemasta havahtuu
Kunhan luodon luo tuuli tiedon tuo
Täyttymys tää tapahtuu
Silloin matkaan sen antaa siemenen
Tuo yksinäinen saarnipuu

YLEISESSÄ SAUNASSA

Säv. ja sanat J. Vainio Kust. Scandia

Yleisessä saunassa, miesten puolella
oskarin kokoisena yleisien miesten tarinat kuuntelin huolella.
Yleisessä saunassa olin opissa,
Enso-Guzeitin aamuvuoro istui samassa kuumassa kopissa.

Näistä asioista maisista
puhuivat he kaikenlaisista.
Yleisesti ottaen kuitenkin puhuivat he naisista.

Ja he puhelivat naisista,
uniensa kuvajaisista.
Niistä saavuttamattomista naisista
satumaisista.

Yleisessä saunassa, miesten puolella
tietoa sai se joka yleisien miesten juttua seurasi huolella.
Yleisessä saunassa, opin tavoille,
hiilisataman porukka kun istui viereeni puhtaille lavoille.

Näistä asioista maisista
puhuivat he kaikenlaisista.
Yleisesti ottaen kuitenkin puhuivat he naisista.

Ja he puhelivat naisista,
uniensa kuvajaisista.
Niistä saavuttamattomista naisista
satumaisista.

Yleisessä saunassa, miesten puolella
kaikki ne karheat ja koruttoman herkäät tunteilut talletin huolella.
Yleisessä saunassa ehdin kylpeä.
Siitä seurasta elämäni loppuun asti mä saan olla ylpeä.

Näistä asioista maisista
puhuivat he kaikenlaisista.
Yleisesti ottaen kuitenkin puhuivat he naisista.

Mutta aina silti naisista,
puhuivat kuin keijukaisista
Herrasmiehinä puhuivat he naisista
ja höyry nousi hahmoista niin kumaraisista.

KUVA JA TEKSTI
PAPERILLE KOTKAS
JO VUODEST 1982

 PAINOTALO
westman

www.painotalowestman.fi

painotalo Westman 2015
-paikallinen palvelee paremmin-